

[Kirsten Jacobsen.]

ter og så prøve at læse dette stykke papir igennem – selv om det har et lixtal på 57,7 og altså er svær sagsprosa, tror jeg, det kan klares af hr. Johan Philipsen – så kan det være, han får en anden indstilling til lovforslagets behandling ved tredje behandling. Jeg ville i hvert fald meget nødig se venstre stå op og sælge alle deres liberale principper for at tilgodese socialdemokratiets ønske om at begrænse antallet af ejerlejligheder.

Johan Philipsen (V):

Må jeg i anledning af fru Kirsten Jacobsens udtalelser give folketinget nogle oplysninger. For det første, at jeg ikke hverken på egne eller på venstres vegne har antaget fru Kirsten Jacobsen til at forklare venstres vælgere om, hvad vi mener om denne sag.

For det andet, at temperaturen ude eller inde ikke spiller nogen rolle for mine og venstres overvejelser om ændringer af ejerlejlighedslovgivningen. Hvis fru Kirsten Jacobsen i øvrigt skulle redegøre for venstres overvejelser, burde samme fru Kirsten Jacobsen også have fortalt folketinget, hvilket flertal der var muligt til anden side, og hvordan loven om ejerlejligheder i så fald ville være kommet til at se ud.

Men trods fru Kirsten Jacobsens udtalelser skal jeg forsøge ganske jævnt og ligetil at redegøre for venstres synspunkter. Jeg skal erindre om, at når hr. Christophersen optrådte som ordfører for venstre ved første behandling og jeg ved anden, er årsagen dertil ikke forskel i synspunkter, men simpelt hen nødvendigheden af at dele arbejdsbyrden i dette hus. For det første vil jeg sige, at man normalt ikke skal ændre en lov, der har virket i så kort tid. Så kunne man med god grund spørge: hvorfor medvirker venstre så i dette tilfælde? Svaret herpå er følgende: det er ikke indholdet af diverse avisartikler om tomme lejligheder m. m., der er årsagen, for disse påstande har jo ikke kunnet holde: der er nok tomme lejligheder, men kun en brøkdel har rod i ejerlejlighedslovgivningen; nej, vi medvirker simpelt hen, fordi den forløbne tid har afsløret visse uheldige sider ved den gældende lovgivning, og vi skøner efter min mening meget logisk, at disse uheldige sider ville blive værre, hvis vi lod endnu et år gå. At der er gennemført uheldige moderniseringer med flytning af skillevægge

m. m., er der vist ingen der kan bestride. Der er vel heller ingen, der kan bestride, at nogle har købt ældre ejendomme med udstykning af lejligheder for øje som et middel til at opnå en fortjeneste. Disse fortjenester finder jeg for store og ofte urimelige.

Må jeg så erindre om de generelle vilkår, der ligger bag denne lovgivning. Vi skal lovgive på et område, der er meget vanskeligt, og hvor vi, med den lejlovgivning, vi har, og som er den strammeste i Europa, må lovgive for nogle huse, der i en årrække vil rumme ejerboliger og lejerboliger i samme ejendom, hvilket uvægerlig må give sig udslag i interessemodsætninger og konfliktmuligheder.

Så har vi et andet baggrundsvilkår: der er mange, som ønsker en forbedret boligstandard. Nogle få er taknemlige, når de får det, men mange kan ikke forstå, at de skal betale for det, når de får ønsket opfyldt. Der er i øvrigt generelt liden forståelse for, at inflation avler høj rente og dermed også større huslejestigninger ved forbedring, end hvis vi havde en lavere rentefod.

Vi konstaterer altså, at den gældende lov har uheldige sider, og så konstaterer vi én ting mere, nemlig at det er vor opgave uanset liberalt sindelag mere eller mindre at lovgive for alle borgere i dette land og lovgive for et område med indbyggede interessemodsætninger. Det er mit synspunkt, at vi har brug for kommunale boliger, ganske vist af varierende omfang, alt efter hvor det er i landet, at vi har brug for almennyttige boliger, at vi har brug for parcelhuse, og at vi har brug for ejerlejligheder. Så har vi et ønske om flere andelsboliger, og det der er opgaven, er såmænd kun at skaffe en fornuftig balance, så den enkelte borger kan få valgmuligheder. Jeg ser da gerne flere ejerlejligheder og andelsboliger, specielt i vore halvstore, specielt jyske købstæder, men det må ikke ske ved, at man gør livet mere surt for de tilbageværende lejere end højst nødvendigt.

Jeg vil så vende mig til en vurdering af, hvad der sker ved vedtagelsen af lovforslaget med de af ministeren og flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Hvis man stiller det underspørgsmål: er dette forslag de vises sten, så er svaret nej, det er det ikke, dertil er det område, vi lovgiver for, for uensartet og vurderingen af lovforslagets virkninger behæftet med for stor en usikkerhed, men det er et seriøst forsøg på at øve